

over ham. Jeg tilraader Alle, som dele Grundsyn med mig, at stemme for mine Forslag; her er ikke Tale om Formen for de enkelte Paragrafer, det kan rettes; der tales Intet ved, at de gaa over til Landsthinget, saa kan Landsthinget slyde ud, hvad det ikke vilde have med at gjøre, og ville mine Endringsforslag ud; Loven kan alligevel sagtens komme igennem i denne Samling, der bliver Ingenting ivoien for den Ting. Hvorfor skulde Folk ikke have Lov til at vide, hvorledes Landsthinget stiller sig til Spørgsmaalet om Sædeligheden lige saa godt som, hvordan Folkethinget stiller sig? og hvordan tør de Herrer sige: Ja, selv om vi ville vedtage det — vi ere nok enige i Principerne — tør vi det ikke for det stemme Landssting. Vi have ikke Lov til at se Skjæven i de Andres Dine og ikke see Bjælken i vort eget. Vi have ikke Lov til at bedømme Landsstinget saadan og sige, at de vil kvæle den, fordi Faderen skal frem, for de ere saa utugtige Folk deroppe, at de holde paa det. Det have vi ikke Lov til, og derfor siger jeg: Lad det gaa til Landsstinget; der er Ingenting tabt derved.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa dog erindre, at fordi man stemmer imod hans Forslag er man ikke utugtig. Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (N. Sørensen): Efter at det ærede Medlem nu har talt, tror jeg, at det maa være omtrent klart for os, at vi ikke kunne sende hans Endringsforslag over til Landsstinget, for jeg vil dog paa ingen Maade være med til at sende et Forslag over i Landsstinget med den Motivering, at det muligvis nok fra Formens Side er meget daarligt, men der ligger store Principer i det, og saa henstille dem til Landsstinget og sige, at det kan slyde ud og sætte ind, som det vil. Det synes jeg er en forunderlig Maade at motivere et Forslag paa, men det ærede Medlem motiverede netop sin Baastand om at sende det over til Landsstinget saadan, og jeg siger, at efter en saadan Motivering vilde jeg selv, om jeg under andre Forhold kunde have stemt for hans Forslag, selv om jeg havde staaet som hans Meningsfælle i denne Sag, ja selv om jeg havde staaet som hans Medforlagsstiller, dog have jagt mig fra Kompagnifabet; paa den Maade vilde jeg ikke være med til at vedtage det.

Tang: Den ærede sidste Taler har jo komplet misforstaaet, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt, at Alt med Hensyn til Formen kan

rettes mellem 2den og 3die Behandling, saa de kunne faae det, hvordan de ville. Jeg holder kun paa selve Hovedsagen, at Faderen maa komme frem, og Stiftelsens Uædelighedsdør maa blive lukket. Alt andet kunne de faae formet som de ville, naar blot det kommer frem. Jeg holder kun paa Sagen. Jeg er ingen Aar at opgive den og holde paa Formen. Det skulde man tro efter den ærede Talers Fremstilling.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forinden Afstemningen bemærkede

Formanden (Høgsbro): Ved Afstemningen over Endringsforslaget under Nr. 1 afgjøres tillige Endringsforslaget under Nr. 2, jaaledes at naar hint vedtages, vedtages ogsaa dette, og naar det forkastes, forkastes ogsaa dette.

Endringsforslag under Nr. 1 af Dahl og Tang:

Der indsættes en ny § 1, saalydende:

Ved Anmeldelse af et udenfor Ægtefælskab avlet Barns Fødsel skal altid tillige Moderens Navn opgives og indføres i vedkommende Protokol, saaledes at Føderer af samme skal, om fornødent ved Politiets Hjælp, sikkre sig, at det opgivne Navn er det rette. Moderen til Æktefælskabsbarnet er pligtig til at opgive Børnesadereens Navn og Opholdssted. Dette skal ske jensamtidig med den i Loven paabuete Anmeldelse om Børnets Navn til Indførelse i Kirkebogen og til de samme Myndigheder, som modtage disse Anmeldelser. Undlader Moderen at opgive Børnesadereens Navn, skulde de samme Tvangsmidler komme til Anvendelse, som ere forestredne for det Tilfælde, at Navngivelse af et Barn ikke finder Sted i reite Tid. Har hun paa den Tid, da Besvangrelsen kan være foregaaet, staaet i Hønsligt Forhold til flere Personer, saa at hun ikke træjter sig til med Bestemthed at udfige, hvem der er Børnets Fader, skal hun opgive Navnene paa samtlige de Personer, hun paa den anførte Tid har staaet i Forhold til. Kjender hun ikke Navnet paa vedkommende Person eller Personer, bliver hun at straffe med Fængsel (jfr. alm. borg. Straffelov § 25) eller under formildende Omstændigheder med Bøder.

Det kan efter Omstændighederne paalægges Børnesadereen at stadsfæste sit Udagn med Ed.